

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.946 van 18 juni 2002
in de zaak A. 109.856/XII-3279.**

In zake : Frans DE COCK,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. Aerts,
 kantoor houdende te Gent,
 Coupure 5

tegen :

 de STAD NINOVE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. De Rouck,
 kantoor houdende te Ninove,
 Leopoldlaan 17.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans De Cock op 4 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 juni 2001 van de gemeenteraad van Ninove om geen convenant met hem af te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Burchtstraat 39 te Ninove;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Aerts, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. De Rouck, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker verklaart een speelautomatenhal uit te baten te Ninove, Burchtstraat 39; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie uit te reiken voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat verzoeker aan de verwerende partij met brief van 18 januari 2001 vraagt een convenant te sluiten; dat de gemeenteraad op 21 juni 2001 besluit niet op de vraag in te gaan; dat de beslissing essentieel aldus gemotiveerd wordt :

“Overwegende dat zich in de nabijheid van de aangevraagde locatie, Burchtstraat 39, een school, een rusthuis en een kapel bevinden

Overwegende dat het toestaan van kansspelinrichtingen op het grondgebied van de stad er kan toe leiden dat bepaalde personen verslaafd geraken aan het spel

Overwegende dat gokverslaving kan leiden tot ernstige problemen op financieel vlak, door onder meer het volledig verspelen van levensnoodzakelijke financiële middelen en het maken van schulden, hetgeen kan leiden tot inbeslagname en verkoop van goederen

Overwegende dat het ontbreken van financiële middelen kan leiden tot ernstige familiale problemen

Overwegende dat gokverslaving ook kan leiden tot maatschappelijke problemen, daar deze personen, ingeval van gebrek aan inkomsten, beroep zullen moeten doen op steunverlening door de maatschappij

Overwegende dat het toestaan van convenanten, noodzakelijke vereiste opdat een aanvraag om vergunning bij de kansspelcommissie als volledig kan worden beschouwd tegenstrijdig zou zijn met de hiervoor geschetste houding en visie

van de gemeente, die tal van andere inspanningen levert teneinde bepaalde problemen en fenomenen het hoofd te bieden”;

Overwegende dat verwerende partij in de nota, onder II. BELANGEN, er op wijst dat de kansspelcommissie op 27 september (lees : juni) 2001 weigerde een vergunning aan verzoeker te geven en dat het “niet [is] omdat de kansspelcommissie verwijst naar de afwezigheid van een convenant dat verzoekende partij kan afleiden dat in[d]ien zo’n convenant voorhanden zou zijn geweest, deze sowieso haar vergunning zou bekomen”;

Overwegende dat, in zoverre in de uiteenzetting een exceptie van gebrek aan belang moet worden gelezen, zij verworpen wordt; dat immers wordt vastgesteld, enerzijds, dat verzoeker eveneens een vordering tot schorsing en tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen de beslissing van de kansspelcommissie en, anderzijds, dat om verzoeker belang bij zijn vordering te kunnen toemeten niet de zekerheid vereist is dat hij alsnog een vergunning klasse B verkrijgt, maar ook al de mogelijkheid daartoe volstaat;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een tweede middel de schending van de artikelen 4, 34, 35 en 36 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene motiveringsplicht aanvoert; dat onder meer wordt toegelicht dat de gemeente dient aan te geven en te motiveren waarom de locatie van de kansspelinrichting niet zou voldoen, dat een

loutere vaststelling van afstanden van de kansspelinrichting tot onderwijsinstellingen, ziekenhuizen, plaatsen die vooral door jongeren worden bezocht, plaatsen waar erediensten worden gehouden en gevangenis niet aan de motiveringsverplichting voldoet, dat het zich bevinden van deze inrichtingen binnen een straal van 500 m van de kansspelinrichting niet meebrengt dat een convenant of vergunning automatisch moet worden geweigerd, dat ook de bijkomende overwegingen in verband met de mogelijke gokverslaving en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke en familiale problemen niet kunnen leiden tot een weigering van een convenant;

Overwegende dat verwerende partij in de nota repliceert dat de verwijzing naar de aanwezigheid van onderwijsinrichtingen, ziekenhuizen en plaatsen van erediensten wel degelijk voldoet aan de motiveringsverplichting en dat het voor de gemeente niet verboden is maatschappelijke, sociale of ethische overwegingen in te roepen omdat de wetgever dat reeds gedaan zou hebben;

Overwegende dat de bestreden weigering enerzijds steunt op de nabijheid van welbepaalde inrichtingen en aldus refereert aan artikel 36, 4, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers; dat zij anderzijds als motief in het algemeen het gevaar voor gokverslaving doet gelden, waardoor problemen op financieel, familiaal en maatschappelijk vlak kunnen ontstaan;

Overwegende, in verband met het eerste motief, dat artikel 36, 4, van de wet van 7 mei 1999 voorschrijft dat om een vergunning klasse B te kunnen verkrijgen, de aanvrager ervoor moet zorgen “dat de kansspelinrichting klasse II niet gevestigd wordt in de nabijheid van onderwijsinstellingen, ziekenhuizen, plaatsen die vooral door jongeren worden bezocht, plaatsen waar erediensten worden gehouden en gevangenis”; dat die “nabijheid” relatief is en zich niet laat meten aan de hand van een op voorhand vast bepaalde maatstaf; dat dan ook de kwalificatie als “nabij”, om wettig te zijn, een onderzoek van de concrete omstandigheden en afweging van de dienstige gegevens lijkt te vergen; dat, op het eerste gezicht, een en ander gereflecteerd moet worden in de formele motivering van de beslissing die op de

nabijheid steunt; dat het besproken motief zich te dezen beperkt tot de enkele affirmatie dat zich in de nabijheid van verzoekers inrichting een school, een rusthuis en een kapel bevinden; dat dit te weinig zeggend lijkt;

Overwegende, in verband met het tweede motief, dat de wet van 7 mei 1999 de gemeente met betrekking tot de kansspelinrichtingen klasse II een eigen rol heeft willen laten spelen inzake de bescherming van spelers en gokkers; dat de gemeentelijke vrijheid evenwel niet onbeperkt is; dat het gevaar voor gokverslaving en de kwalijke gevolgen daarvan de wetgever geenszins onbekend waren; dat hij ze net te keer wou gaan, er daarbij voor kiezend het “klaarblijkelijk onuitroeibare verlangen van de mens om te spelen” niet zonder meer te fnuiken, maar “in goede banen” te leiden; dat om die reden hij niet heeft voorzien in een absoluut verbod op kansspelinrichtingen, maar de uitbating ervan aan een vergunningsregeling heeft onderworpen; dat het in dit licht de gemeente niet lijkt toe te komen om de uitreiking van een vergunning klasse B onmogelijk te maken door te weigeren een convenant te sluiten op grond van een motief dat in zijn algemeenheid haaks staat op de keuze die de wetgever heeft gemeend te moeten maken;

Overwegende dat de motieven van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet voldoen; dat het middel in deze mate ernstig is;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker doet gelden dat hij gedwongen zal zijn zijn enige kansspelinrichting te sluiten, met een faillissement en het verlies van aanzienlijke investeringen tot gevolg;

Overwegende dat verwerende partij vergeefs tegenwerpt dat verzoekers inrichting niet als een bestaande inrichting te beschouwen is; dat daar geen enkele aanwijzing voor is; dat het administratief dossier wel ervan doet blijken dat er mogelijk reden is om te betwijfelen dat een lunapark van BVBA Eurospeelhal -dat hier niet ter zake doet- geen bestaande inrichting is, maar niets bevat aangaande de inrichting van verzoeker; dat de dreiging van een sluiting van verzoekers kansspel-inrichting reëel is, nu de stad weigert een convenant af te sluiten en verzoeker

daardoor niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van de vereiste vergunning klasse B; dat het om een meer dan louter financieel nadeel gaat; dat voorts verwerende partij ten onrechte doet gelden dat het nadeel aan de eigen foutieve houding van verzoeker te wijten is doordat “hij wist of diende te weten dat nog voor hij zijn inrichtingswerken verrichtte, een wet uitgevaardigd werd op 07.05.1999”; dat niet blijkt of zelfs maar beweerd wordt dat verzoeker er rekening mee moest houden dat op grond van die wet jegens hem een, zoals hierboven gezien, op het eerste gezicht onwettige beslissing zou worden genomen; dat, mede gelet op de door verzoeker bijgebrachte stukken, het aangevoerde nadeel ernstig én moeilijk herstelbaar voorkomt;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 21 juni 2001 van de gemeenteraad van Ninove om met Frans De Cock geen convenant af te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Burchtstraat 39 te Ninove.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien juni 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.